

PRESS REVIEWS

DIVINACIONES (2013)

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) conducted by Pablo González

18, 19 and 20 January 2013, L'Auditori (Barcelona, Spain)

"... La obra Divinacions, encargo de la OBC al joven compositor Blai Soler (Barcelona, 1977) fue un acierto, con buena recepción por el público. Breve, con todos los ingredientes para la interlocución, Soler incidió en contrastes (texturales, armónicos y de color), en un diálogo con el espectador con guiños de sorpresa en un buen enlace de tensiones y juegos dramáticos. Su referencia al azar quiere quitar peso a sus intenciones expresivas, que sin embargo aparecen muy elaboradas y trascienden en la comunicación. Increíble que el programa de mano no le dedique casi atención, ante los consabidos currículos y fotos; creo que fue el protagonista."

"... The work *Divinacions*, commissioned by the Barcelona Symphony Orchestra from young composer Blai Soler (Barcelona, 1977) was a success, with good reception from the public. In this brief composition, which contains all the ingredients for interlocution, Soler deals with contrasts (textural, harmonic and of colour) in a dialogue with the audience with gestures of surprise – a successful chain of tensions and dramatic play. The reference to randomness [in the programme note] wants to take off weight from his expressive intentions, which are nonetheless very elaborate and transcend in communication. It was astonishing that the programme (with the usual biographies and photos) did not pay more attention to him – I think he was the protagonist."

La Vanguardia (Jorge de Persia)

"... Pero en el programa también hubo espacio para más música de calidad, como el protagonizado por el estreno de Divinacions, del barcelonés Blai Soler, pieza orquestal - obra por encargo del conjunto catalán - que inició la velada y cuyo desarrollo brinda un delicioso azar de sensaciones, con un suspense muy bien elaborado y dispuesto a través de generosos recursos y múltiples movimientos que se entrelazan con un pulso siempre oculto que engatusa al oyente."

"... But the programme also had room for more quality music, like *Divinacions* by the Barcelonan Blai Soler, an orchestral piece – commissioned by the Catalan orchestra – that premiered that evening and started the concert; a work whose development provides a delicious range of sensations, with a very well-crafted suspense paced through generous devices and multiple movements that intertwine with a hidden pulse that tricks the listener."

El Periódico de Catalunya (Manel Cereijo)

“... A través d’aquestes obres, inquietants i desoladores, Bartók, Xostakóvitx i Blai Soler ens parlen del món que els envolta però també de nosaltres mateixos, diuen allò que molts som incapaços de dir –ni tan sols d’entendre– i ho expressen per mitjà d’un art abstracte, críptic, però intensament eloqüent, que en el fur més intern tots comprenem encara que el que sentim no ens plagui. És l’única explicació que aquest cronista troba a la marcada sensació d’amargor, inquietud i desesperança que li van suscitar les tres obres d’aquest concert. I com que la bellesa, concepte escandalosament subjectiu i voluble, en el món de l’art ja va quedar esgarrinxat fa dècades, ens abstindrem de valorar o etiquetar en aquests termes l’obra de Blai Soler (Barcelona, 1977) que va encetar el concert, Divinacions, encarregada per l’OBC i que aquí s’estrenava. Una obra sense concessions, que s’allunya amb ferotgia de qualsevol paràmetre tradicional; un món sonor delirant i convuls, bastit amb silencis lacerants i sons abruptes, que deixa el públic perplex... i commogut. Pura comunicació. És l’art del nostre temps.”

“... Through these disturbing and bleak pieces, Bartok, Shostakovich and Blai Soler tell us about the world around them but also about ourselves; they say what many are unable to speak – or even understand – and express it by means of an abstract, cryptic, but intensely eloquent art that deep down we all understand even though what we feel may displease us. It is the only explanation that this chronicler finds to the sensation of sharp bitterness, anxiety and hopelessness sparked in him by the three works in this concert. And since beauty (a concept outrageously subjective and fickle in the art world) was already clawed at decades ago, I will refrain from assessing or labelling in these terms the work by Blai Soler (Barcelona, 1977) which opened the concert – *Divinacions*, commissioned by the OBC and premiering that night: an uncompromising work that viciously moves away from any traditional setting, a delirious and tumultuous sound world, built with rough sounds and wounding silences that leaves the audience perplexed... and moved. Pure communication. It is the art of our time.”

Revista Musical Catalana (Xavier Chavarría)

“Per segon cop aquesta temporada l’OBC ha enfrontat Bartók amb Xostakóvitx, precedits aquesta ocasió per Blai Soler, qui presentava la seva nova obra Divinacions. Assistir a una estrena és sempre un esdeveniment estimulante que aporta un punt d’incertesa i sorpresa a les sovint massa conservadores temporades. En aquest cas la sorpresa ha sigut altament positiva ja que, tot i patir d’alguns dels vicis usuals en obres contemporànies, la música de Soler és d’indubtable qualitat. L’obra és de fàcil audició, fet que no implica que sigui fàcilment comprensible. Com ja és habitual en obres d’aquestes característiques, l’orquestració hi juga un important paper. Els jocs tímbrics proposats per Soler resulten molt suggerents, particularment en els episodis més cambrístics, i representen la part més accessible per a l’oient. L’estructura formal és molt interessant, a jutjar per la informació facilitada a les notes de programa, però l’aleatorietat present a la partitura, que representa l’atzar que les divinacions pretenen fixar, resulta difícil de percebre en viu.”

“For the second time this season the OBC paired Bartók with Shostakovich, preceded in this occasion by Blai Soler, who presented his new work, *Divinacions*. Attending a premiere is always an exciting event that provides a touch of uncertainty and surprise to the often too conservative seasons. In this case, the surprise has been very positive because, despite suffering from some of the usual clichés in contemporary works, Soler's music is of undeniable quality. The work is of easy listening, which does

not imply that it is easily understandable. As is common in this type of works the orchestration plays an important role. The timbral games proposed by Soler are very suggestive, particularly in the more chamber-like episodes, and become the most accessible part to the listener. The formal structure is very interesting, judging from the information provided in the programme note, but the aleatoricity contained in the score, which represents the randomness that the divinations try to frame, is difficult to perceive live.”

CatClàssics (www.classics.cat) (Eduard Rey)